

Wõta ja loe!

№ 12. — VII. aastakäik.

Anna aru oma majapidamisest.

Me teame, et harilikult see peab aru andma, kes teise waranduse üle on usaldatud. Aruandmise heff on tõsine. Kui on raisatud või muidu väärifi farmitafud kätte usaldatud warandust, siis on aruandmine väga täbar ja toob häbi väärifi tegijale. Sellepärast jäärane isit lükkaks meeleldi seejugu üleande nii kaugele kui ial võimalik. Tahaks sellest üldse wabaneda, kui Jaaks. Paljud on kõlwatu ja hoolimatu elu pärast ning teiste waranduse raistamise tagajärjel kaotanud hea nime ning au, isegi wanglasse sattunud oma ületohustuste tegude tagajärjel.

Nii nagu maistes asjades, nii on ka waimulikud elus. Sumal on usaldanud inimesele warandust hoida. Whel on ferwe ihu ning ferwed waimsed wõimed kui ka enam-wähem maiji headusi. Kõike seda peatjime hoidma Sumala tahtmise kohaselt. Nüüd paljud aga elawad waid iseendale ning kasutawad Sumalalt saadud an-

deid isekatets ofstarweteks. Kurb on kord see arufegemise päem, mille Sumal määrab, kui tema andeid on walesti kasutatud.

Kuis ootab teijifi arufegemist see, kelle asjad on selged ning kes wagalt ja õiglaselt on hoidnud ka hooliks antud ülesandeid nii maiji kui waimseid andeid.

Kuidas on sinuga, mu sõber? Kas oled uuesti sündinud Jeesuse were ja elawa Sumala sõna kaudu? Kas juhüb sind Isand su teedel ja elus, või käid ja oma teed edasi mõtlemasult, pimesilmi patupimeduses? Arufegemine läheneb! See wõib olla lähemal kui mõtled. Pahale arufegemisele järgneb paha pall siin ajas ja igawikus häbi ning nuff hammasse kiristamisega. Ara siis mängi ära oma aega. Sgast fuhjast sõnastki peab kord aru andma sellele, kes andis meile keele.

Nõnda peame meie igawiks iseenda eest aru tegema Sumalale. Rooma 14, 12.

Tindi plekid.

Wäite Peeter lõbuskes sellega, et priisfis wäiteji findi filkasid isa kuwatuspaberile.

„Ija, ma üflen,“ seletas ta, „kui ja filgutad natuke finti siia, siis see kaswab ja kaswab suureks ringiks.“

„Ja rikub mu kuwatuspaberi,“ lijas isa.

See on täpselt Jarnane patu mõjuga meie elus. Mõned wäitesed ekimused, milliseid ei parandata, waid jallitakse, kaswawad oma mõjumõimus, kuni meie elu

on rifutud ühelt suureks häbi-plekiks. Meie peame paluma Sumalat, et ta aitaks meid valida ainult neid asju, mis on head, ilusad ja aitavad meid sisetiselt paremaks saada. Pafuga ei saa kunagi mängida. Kergemeelselt tehtud plekid võivad jääda vahel fogu eluks südamefunnistusele pii-

nama. „Õndjad on need, kes on puhtad südamest, sest need peavad Sumalat nägema“ (Matt. 5, 8).

On aga ju süda ja elu rifutud ja tahad tõsiselt puhtaks ja wabaks saada, siis on waid üks abinõu selleks. Seda leiad 1. Joh. 1, 7. 9. Loe ja tajuta seda!

Si mingit wahetegemist.

„Ma ei saa aru, miks inimene, kes alati on püüdnud hästi elada, mitte kergemini faewasje ei saa, kui see, kelle elu on määratud,“ ütles teegi naine oma sõbrannale.

„Ma tassin teile seda selgitada ühe näite waral. Me soovisime minna teatud koosolekule, kuid sissepääs sinna maksab 50 senti. Teil on 25 senti, mul pole midagi. Kummal meist oleks küll suurem õigus sisseminemiseks?“

„Meil mõlemal puuduks ühtemoodi see õigus.“

„Mii ei ole ausal inimesel mingit suuremat õigust faewariiki saamiseks, kui teistel, sest tema wadus ei ole omegi füüsilik. Sissemineku hinda ei suuda ta ikkagi tasuda.“

„Ma hakkas teist aru saama.“

„Kui aga nüüd tuleks üks riidas sõber ja kingiks meile mõlemaile pileti?“

„Siis võiksime mõlemad seda kasutada ja meil oleks ühesugune õigus sisse minna.“

„Mii mu armas sõbranna, on Seesus meiega feinud. Ta lunastab meid ja pakub õigusefuube hinnata. Waadake, et teie 25 senti ei segaks teid seda annetust wastu wõtmast.“

Sest Sumal ei pea enam lugu ühest inimesest kui teisest. (Rooma 2, 11).

Sest kõik on paffu feinud ja Sumala ault ilma ja neid mõistefake õigeks armust äralunastamise läbi, mis Kristuse Seesuse sees on (Room. 3).

Imelik uni.

Ärewas olekus ruffab ühel päewal noor neiu oma õpofaja juure. Kui õpofaja imestunult küsib, miks neiu on nii ärewuses, wastab see:

„Gärra pastor, kui maustan teile, kui hirmsa une nägin, siis

imesfate, kuidas üldis weel wõin end rahustada.“

Ta ta jutustas:

„Ma näen seda praeguigi weel ni: elamalk oma jilm: ees. Kuulfin häälk, mis ütles mulle: „Elisabet, ja pead täna asfuma Su-

mala kohtujärje ette, valmistada end!" Wõpatafin. Mõtted läksid jagamini... Sa pead minema... mida mõtad kaasa? Soofsin oma tuppä, peafusin kirjufuslaua ees. Seal olid mu paberid järjekorras, misjonileht, hoiukarp jm. Seal oli ka aastaaruanne, kuhu minuigi annetused olid sisse märgitud. Need kõik peab kaasa võtma, et arwete tegemisel hästi läbi saada. Ei — see mõiks paista tühipäraselt. Siis tuli mu meele: peaks saama õpetajalt tunnistuse. Väksin. Te olite väga sõbralik ja andsite mulle ilusa tunnistuse. Seda rahulolewalt lugedes kostis hääl: „Müüd on aeg, astu esile!“ Pidin astuma juure laua ette. Waual on suur kuldne kaal. Teisel waekausil oli kaalupomm, millele oli kirjutatud: „Snimeje kaal“, teisel ei olnud midagi. Siis tuli ingel ja pani kõik mu paberid, mis mul weel oli käes, tühjale waekausile. Kuid jamal heffel, kui nad puudutasid waekausi, põlesid need tuhaks. Ja siis see tuli! — ei seda kunagi unusta. Hääl ütles taas: „Kus on su hing?“ Mina wõpatafin. Ingel wõttis mu hinge, pani selle waekausile — oo, milliselt see näis! See oli waid wäike, wäike kookuivanud tükk, — waekaus ei liikunudki. Tõsihäällega ütles kohtunik waid ühe sõna: „Mälginud!“ Mõelge, nälginud hing!

Õpetaja istus kawa waikides — ütles siis waikselts kui endamisi: „Ja ometi on ta tulnud, et meil elu ja kõike rohketsi oleks!“

Milline on sinu ja minu hing, kui Sumala kaalud seda kaaluwad? Kas ta kostub otsus: näl-

ginud! Miks on ta nälginud? On ta saanud wast elusõna asemel waid ajalehe, romaani ja kõige maailma uudiste haganaid. See paneb ka wastufuse jamusi neile, kes kuulutawad Sumala sõna. Mida saawad kuulajad meie kõnedest. Saawad nad elawat Sumala sõna, mis kosufab hinge, wõi ainult helijewaid sõnu ja moraali? Ääretu suur on see wastufus. Kuid Sumala sõna on weel meie käes. Tarwifame seda oma hinge toiduks. Mälgiwa hinge kisa ei juuda waigistada kinod, teatrid, kunst ega teadus, ei miski maailma huwi ega lõbu, waid tema, kes on endast öelnud: Mina olen fulnud, et neil peab elu ja kõike rohketsi olema!“ Joh. 10:10. Seesus Kristus wõib ükspäinis meie hinge rahuldada ja surmast päästa.

Sumala kaalud kaaluwad. Nad kaaluwad ka meie tööd ja siseelu wäärtusi. On see ehk ka helline, mis waekausile panduna tuhaks põleb? Kuuluda kuhugi kirikusse wõi kogudusse ei anna meile weel kaalu, kui puudub jumalalapse õigus. Mafuke anda jumalariigile ei tähenda ka weel midagi. Ojawaõtmine jumalariigist, ei lisa ka raskust meie kaalule, kui kõik need tööd on tehtud pööramata südamega ja ilma Sumala armastusega.

Mis jääb järele kord igawese kohtupäewa tuleproowis meie elust? Seal paljudegi juured omadiguse tegude kogud põlewad tuhaks — ei jää midagi, mis määr oleks Sumala silmade ees. Raskuse walwes end läbi. Palu Sumalalt armu ja walgustust.

Laulud.

Wiitil: Wõitle hästi, kui sind Sumal. P. 65.

Issand waata armust alla, Kui ju ette tuleme, Oma Waimu
välja wala Meie peale rohkesti.

Ole ise meie keskel, Nii kui töödanud ja, Anna armust oma
lastel, Mis nad fulnuud ofjima.

Suhata ja Jeda fundi, Näifa, mis meil' farwis lä'eb; Anna
meile Waimu andi, Kes meid tões pühitseb!

Tall. I. 31.

Wiitil: Müüb on see päew ju lõppeuud. P. 18.

Küll elufee on waewane, Ja wäraw kiffas ka, Seal siiski maad
weel sinule, Kes iial oled ja. ∴:

Seal faewas on weel ruumi küll, Kus pühad elawad, Weel
armust lahki seiswad jull', Need pärliwärawad. ∴:

Sul maad on Jeesu Jüdamas Ja paradüüsis ka, Nii räägib
armuõpetus, Oh kiida Jeesust ja! ∴:

Tall. I. 289.

Wiitil: Urmas Jeesus, armastaja. P. 294.

Kes on see, kes taanduses Tuleb kogudusele, Kelle huultelt
armuõnad Woolawad nii rohkesti? See on Jeesus, meie Päästja,
Helde õnnistegija; Ei weel iial ole ükski nõnda õpetand, kui ta.

Kes on see, kes laoseb ennaft Imafüüifa waewata, Nii kui fall,
kes fappa wiiafs', Niski külge naelafa? See on Jeesus, Kes meid
päästnud Oma falli weregä; Ei weel iial ole ükski nõnda fanna-
fand, kui ta.

Tall. I. 78.

Wiitil: Wõitle hästi, kui sind Sumal. P. 65.

Kallis on see nimi, „Jeesus“, Ja meid õnnelikuks teeb, Sellega
ford püha rahwas nõõmuga ta wastu läeb.

Kiiffem Jeesu nime wäega, Seni siin weel usu sees, Kuni
faewas pühadega Kummardame fema ees.

Tall. I. 126.

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind ä 2 senti,
10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s.,
välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni
hääks ja kaastöid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22.
Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külwaja“ trükk, Tallinn, 1938.

Ilmub 9. sept. 1938.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU

EF 1246